

Onbeş günlük
DURUM
TKP. Yayın Bürosu

Bütün ülkelerin proleterleri, birleşiniz!

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİNİN ENFORMASYON BÜLTENİ

Sayı 11-12 (147)

15 Haziran- 15 Temmuz 1975

1. TKP MK'nin B İ L D İ R İ S İ

2. Demirel hükümetinin faşizmi yerleştirme çabaları

3. Gerici-faşist karması hükümete karşı direnişler

BU SAYIDA:

4. İzmir'deki greve 70 bin işçi katıldı

5. Köylü hareketi

6. Halkımız NATO'dan çıkılmasını, ikili anlaşmaların yırtılmasını istiyor

B İ L D İ R İ

Izmir bölgesinde genel uyarı grevi, işçi sınıfının büyük bir başarısıdır. Bu grevi, işçiler, sendikalar elbirliği ile örgütlediler, elbirliği ile uyguladılar, elbirliğiyle başarıya ulaşturdular.

Bütün fabrika, işletme ve bürolarda kurulan Grev Komiteleri, bu

büyük çıkışın örgütsel omurgası oldu. Bu komiteleri değişik sendikalara bağlı işçiler, sendikacılar oluşturdular. Grevde disiplin, dayanışma, kente- tlenme bununla sağlandı. Böylesi örgütlü direnişlerdir ki, Demirellerin, büyük patronların, en gerici, en azılı işbirlikçi çevrelerin, polisi, silâ- hlı kuvvetleri, faşist komandoları işçilerin üzerine sürme korkutmaları gerçekleşmedi. Maocuların, bünguncuların provokasyonları sökmedi.

İzmir grevi, emperyalizme, NATO'daki egemen çevrelere, işbirlikçi burjuvaziye, büyük toprak ağalarına, aşırı, gerici, faşist politikacılardan oluşan hükümete karşı savaşta, işçi sınıfının, bütün ulusal demokratik ilerici güçlerin birliğini sağlama yolunda ileri bir adımdır. Devrimci gençliğin, öğrencilerin Ankara'da yürüyüşü, polis barikatlarını aşması, Trabzon, İstanbul ve yurdun birçok yerlerinde, faşist komandalara karşı başarıyla savaşması, işçi sınıfının bu gibi güçlü direnişleriyle ölü- lerek geliyor.

Ordu içindeki yurtsever subaylar, erler, işçi sınıfının bu savaşını yakından izliyor, bundan gereken dersleri çıkarıyor, bu savaşa zaman za- man katılıyor.

İşçi sınıfının İzmir bölgesindeki bu grevi, halkımızın emperyaliz- me, yerli ortaklarına karşı genel savaşın bir halkasıdır. Bu savaşın kör- letmek, amacından şaşdırtmak çabasıyla, hükümet, topraklarımızdaki Amerikan saldırı üsleri hakkında konuşma açmak lâflarını ortalığa saldı. Oysa Demirel, Brüksel NATO tepe toplantısında, NATO'daki en saldırgan, en harp- çı, barış düşmanı çevrelerin sözcülüğünü yaptı. Akdenizde, Egedenizinde NATO manevralarına kusursuz katıldı. NATO'nun barış, güvenlik ve insanlık için en tehlikeli organlarından biri olan Nükleer Plânlama Komitesi'nin çalışmalarına katıldı. Soğuk harbi körükleme politikasına körü körüne koşulmuş gidiyor. Öte yandan ardı gelmeyen sıkıyönetimlerle orduyu, polisi, faşist komandoları halkın üzerine sürmeyi kendisine ana politika yapmıştır.

Böylesi bir durumda işçi sınıfının savaşına katılmamak, kenara çekilmek, küçük hesaplarla pasif kalmak işçi sınıfının, halkımızın büyük savaşına birşey kazandırmaz. Tersine bu savaşı baltalar.

İzmir grevi bir uyarıydı. Bunun arkası gelecektir. İşçi sınıfının karara, istekleri yerine getirilmezse yurt ölçüsünde genel greve gitmektedir. Enflasyonu durdurmak, pahalılığı önlemek, lokavtları yasaklamak, sendikal haklara yapılan saldırıları durdurmak, bütün emekçilere, memurlara, teknik elemanlara, öğretmenlere, sendika kurma hakkını tanıma, göçleri durduracak köklü tedbirler almak gibi somut günlük istemler kısa zamanda yerine getirilmezse işçi sınıfı yurt ölçüsünde genel grevi uygulayacaktır. İşçi sınıfının sendikal, politik birliği bundan ötürü zorunluktur.

Türkiye Komünist Partisi, işçi sınıfının, halkımızın sömürüye, emperyalizme, yerli ortaklarına karşı savaşına vargücüyle destekliyor ve destekliyecektir. TKP, işbirlikçi hükümeti halkın başından atmak, işçi sınıfının katılmasıyla ileri, demokratik bir hükümeti işbaşına getirmek için savaşını sürdürecektir.

17 Haziran 1975

Türkiye Komünist Partisi
Merkez Komitesi

Demirel hükümetinin faşizmi yerleştirme çabaları

Gerici-faşist karması hükümet, polis, MIT halkımıza, tüm ilerici güçlere, yurtseverlere karşı harp açtı. Demirel, Türkeş, Erbakan ve Feyzioğlu ile bu alarla arasındaki militarist Sancar kliği yurtdışında açık faşizme doğru adım adım tırmanıyorlar. Faşist komando saldırıları artık sadece komünistlere, sosyalistlere, yurtsever aydın gençlere, işçi sınıfına, devrimci sendikalara değil, burjuvazinin ilerici kanadına da yöneltildi.

21 Haziran'da Gerede'de Cumhuriyet Halk Partisi genel başkanı Bülent Ecevit'e ve toplantıya katılmak için gelen halka faşist komandolar saldırdı. Bu açık saldırının hükümetçe tezgahlandığı, işçi sınıfına halkımıza karşı uygulanan genel saldırının bir parçası olduğu bir kez daha ispatlandı. Faşist komandoları, Erbakan'ın yobazlarını Gerede'de yönetenlerin başında AP Bolu milletvekili Çakmak bulunuyordu.

Gerede'deki saldırayla ilgili olarak bir demeç veren CHP genel başkanı Bülent Ecevit, "silahlı sözde milliyetçiler ve sahte dindarlar Gerede'yi bir savaş alanına çevirdiler." dedi. CHP genel sekreter yardımcılarında Mustafa Üstündağ ise Demirel hükümetinin çaresizlikler içinde, yasa dışı, demokrasi düşmanı sokak zorbalıklarına bel bağladığını söyledi.

Özel Komandolarına rağmen Diyarbakır'da barınamayan Türkes karşı terör ve baskıyı şiddetlendirmek için Diyarbakır'da sıkıyönetim istedi. Türkesçi komandolar halka ateş açarak 20 yaşında Mehmet Aytekin adında bir gençle, Kamil Karabal adında bir erimizi öldürdüler. 23 yurttaşımızda yaraladılar. Ortalığa korku ve dehşet saçan Türkes'in komandoları daha sonra Erbakan'ın yobazlarıyla birlikte mağaza ve büroları yağma ettiler. İşbirlikçi burjuvazinin bu barbarlığı, halkımızın emperyalizme, yerli ortaklarına karşı verdiği ulusal bağımsızlık ve sosyal kurtuluş savaşına ezme, ulusal azınlıklara, özellikle Kürt halkına süngüyle, terörle özümseme politikasını dayatmak için uygulanan genel saldırı politikasının bir uzantısıdır.

Demirel hükümetinin vurucu gücü olan faşist komandoların saldırıları sonucunda Erzincan, Ankara ve Erzurum'da birçok yurttaşımız yaralandı. Bütün bu saldırı olaylarında hükümetin polisi sadece faşist komandoları desteklemekle kalmadı, saldırıya uğrayan birçok vatandaşımızı tutukladı.

Halkımızın, Kürt emekçilerinin, tüm devrimcilerin terör ve baskı karşısında yılmadığı, komandolar tarafından öldürülen Mehmet Aytekin'in cenaze töreninde görüldü. Bu tören faşizme ve gericiliğe karşı

yığinsal bir protesto eylemine dönüştü. Tüm Diyarbakır halkı "Kahr olsun faşizm", "Katil Polisler", "Halk düşmanı katil hükümet çekilmelidir", "Yaşasın Türk ve Kürt halklarının demokrasi savaşı", "Devrimciler ölür devrimler yaşar", "Tüm devrimciler elele" haykırıışları ile Diyarbakırı çanlattılar.

Türkiye Komünist Partisi, Demirel hükümetinin kurulduğu günlerde yayınladığı bir bildiri de, emperyalizmin dayanağı işbirlikçi, azıllı gerici burjuvazinin halkımıza karşı saldırıya geçtiğini, harp açtığını açıkça söyledi ve şunları belirtti: "Bu kanlı saldırılar, yalnız işçilere, sendikalara, komünistlere, yurtsever gençlere, erlere, subaylara değil, burjuvazinin liberal koluna, CHP'nin sola açılan kanadına da yöneliktir. Ortak düşman bütün ulusa meydan okuyor. Açık faşizme gidiyor. Bu tehlikeye karşı bütün yurtsever güçlerin biraraya gelmeleri, birlikte savaşmaları, tarihsel zorunluktur." .

Gerici - faşist karması hükümete karşı direnişler

Memlekette sınıf savaşı sertleşiyor, genişliyor, yeni boyutlara ulaşıyor. Bu savaşın ana hedefi: bugünkü gerici-faşist karması hükümeti alaşağı etmek, işçi sınıfının ağır bastığı, halktan yana bir hükümeti işbaşına getirmek, emperyalizmle ,NATO'yla bağlanmış tüm kölelik anlayışlarını kaldırmak, baskı ve teröre son vermektir. Halkımızın bu istekleri işçi grevlerinde, yığinsal miting ve toplantılarda, köylü direnişlerinde, öğrenci boykotlarında, yabancı ülkelerdeki işçi ve aydınlarımızın çeşitli eylemlerinde yüzbinlerin başlıca savaş belgileri oluyor.

Haziran sonunda İstanbul'da 300 bin işçi, aydın, öğretmen ve öğrenci "Hükümet istifa", "Kahr olsun Faşizm", "Katil Türkes", "Katil iktidar", "Bağımsız Türkiye", "Barış ve Özgürlük", "Nasırlı ellerimizle faşizmi

"ezeceğiz", sloganlarıyla Taksim alanını doldurdular. Taksim meydanı işçinin, memurun, esnafın, zanaatçının, sosyalistin, komünistin, er ve subayın elele, omuz omuza verdiği bir yer oldu. İleri, demokratik bir hükümet, Barış, Özgürlük, Bağımsız Türkiye istekleri yüzbinleri bu meydanda topladı. İşten atılan Orko işçileri, 450 gündür haklı mücadelelerini sürdüren Elektrometal işçileri, devrimci savaşta büyük deneyler elde eden Gamak, Epengle, Silahtarğa Demirdöküm işçileri bunların arasındaydı. İstanbul mitingi işçi sınıfının, emekçi halkımızın gerici-faşist karması halk düşmanı hükümetten kurtulmak, demokratik hak ve özgürlükleri genişletecek, köklü reformları gerçekleştirecek, ileri, demokratik bir hükümeti işbaşına getirmek için savaşa kararlı olduğunu somut bir biçimde gösterdi.

Temmuz ortalarında 3 bin metal işçisi Kırkkale'den Ankara'ya yürüdü. Meclis kapısına dayandı. Sorunlarını Türkiye kamu oyuna duyurdu. İşçiler meclis kapılarına dayanmakla yalnız sendikal özgürlüğün eksiksiz kullanılmasını istemiyor, emekçi halkımızın özlemini çektiği ileri demokratik bir hükümetin işbaşına getirilmesi isteklerini de dile getiriyor. TKP, Kırkkale işçilerinin bu yiğitçe direnişini destekliyor, bu tür eylemlerin memleket ölçüsünde yayılması, yığinsal bir anti-emperyalist, anti-faşist nitelik alması için çalışıyor.

DİSK'e bağlı sendika başkanlarıyla bölge temsilcilerinin İstanbul'da yapılan bir toplantısında, gerici-faşist karması hükümetin halkımıza dayatılmasından sonra işçi sınıfına, tüm ilerici ve devrimci güçlere karşı giderek artan baskılar, saldırı ve cinayetler üzerinde duruldu ve anti-faşist, anti-emperyalist savaşın daha başarılı boyutlara ulaştırılması için tüm ilerici güçlerin birlikte mücadele etmeleri gereği belirtildi. DİSK genel başkanı K. Türkler yaptığı konuşmada, "Ülkemiz bugün ekonomik, sosyal ve politik bir bunalım içindedir. Karma hükümet bu çalkantının içinden çıkamayacağını görünce, faşist saldırıları, politik cinayetleri, kışkırtıcılığı alabildiğine körüklüyor. Bu durumda

başta işçi sınıfı olmak üzere, ilerici, yurtsever ve demokratik güçlerin güçbirliği zorunluktur ". dedi.

TSİP genel başkanı Ahmet Kaçmaz partisinin Zeytinburnu ilçe kongresinde yaptığı konuşmada, Türkiye'yi, halkımızı selamete çıkartacak tek yolun emperyalizme bağımlılıktan kurtulmak, saldırgan bloklardan çıkmak olduğunu söyledi. TSİP genel sekreter yardımcısı Oya Baydar ise, faşist karması hükümetin ekonomik ve politik tutumunu yendi, anti-emperyalist, anti-faşist savaşta ulusal güçlerin birliğinin zorunluluğunu belirtti.

Federal Almanya Türk Teknik Elemanlar Birliği, Hollanda Türkiyeli İşçiler Birliği, İsveç Türkiyeli İşçiler Derneği, Avrupa Türkiyeli Demokratik İşçiler Dernekleri Federasyonu, Fransa Sınırsız Af Komitesi, Bielefeld Türkiyeli İşçi-Öğrenci Derneği faşizme ve anti-demokratik uygulamalara karşı demokratik güçbirliğini oluşturdular. Bu konuda yayınlanan bildiride, "amacımız ülkemizde karşı verilen demokrasi ve bağımsızlık mücadelesini güçlendirmek, bu savaşın içinde yer almak, faşizmi yerleştirmek istiyen karma hükümeti alaşağı etmek ve halktan yana demokratik bir hükümetin işbaşına getirme savaşına daha aktif bir şekilde katılmaktır." deniliyor.

Avrupa Türkiyeli Toplumcular Federasyonu, faşistlerin, gericilerin demokratik güçlere karşı giriştikleri kanlı saldırıları yeren bir bildiri yayınladı. Bildiride: "Tüm ilerici güçlerin elbirliğiyle savaşmaları, karma hükümeti alaşağı etmeleri artık halkımız için bir ölüm-kalım sorunu olmuştur. Her ilerici, demokratik parti, örgüt ve kişi bu tarihsel sorumluluğu omuzlarında duymalıdır." deniyor.

İzmir'deki genel direnişe 70 bin işçi katıldı

16 Haziran'da, İzmir'de 8 saatlik genel grev yapıldı. 600 işyerinde çalışan 70 binden fazla işçi topluca direnişe geçti. Hükümetin ve patronların bütün baskı ve terörüne rağmen, İzmir emekçileri bu genel grevi

başarıyla uyguladılar, MIT'in ve Mao'cuların provakasyonlarına meydan vermediler. İzmir'deki genel direnişi, bazı bağımsız sendikalar, teknik elemanlar, memurlar ve İzmir halkı da destekledi.

Gerici-faşist karması hükümetin başbakanı Demirel, Çalışma bakanı Ahmet Paksu, Türkesçilerin kurduğu Milliyetçi İşçi Sendikaları Konfederasyonu, İşverenler Sendikaları Konfederasyonu, Sanayi ve Ticaret Odalarından büyük patronlar İzmir'deki genel grevi engellemek için hertürlü baskı ve terör yöntemlerine başvurdular, özellikle özel sektöre ait fabrikaların polisçe korunmasını sağladılar. Böylece gerici, işbirlikçi hükümet işçilere gözdağı vermeye, onları eylemlerinden vazgeçirmeye çalıştı. Fakat işçi, halk düşmanı hükümetin, patronların bu baskısı işçi sınıfını yıldırmadı. Bu genel grevle işçi sınıfı gücünü birkez daha ortaya koydu. Fabrikada, büroda, atölyede, kendi işgücünü satarak geçimini sağlamak için çalışan her emekçiye örgütlü bir savaş yürütmesini gerektiğini, birkez daha gösterdi. İzmir grevi, genel grev hakkının ancak savaşla alınabileceği gerçeğinin anlaşılması bakımından da tarihsel bir önem taşıdı.

İzmir grevi herşeyden önce yığınlardan gelen tepkinin sonucudur. Bu direniş, işçi hareketini ekonomik istekler çerçevesi içinde hapsetmek isteyen sarı sendikacıların işçi düşmanı politikasına karşı bir eylemdir. Tunçlar, Şideler " İzmir grevinin politik yönü yoktur." deseler de, bu grevde ortaya atılan somut istekler direnişin gerici-faşist karması hükümete, emperyalizme, yerli ve yabancı tekellere karşı verilen çetin savaşın bir halkası olduğunu ortaya koymaktadır. İzmir grevi, sendikal alanda birliğin sağlanması yönünde önemli bir adımdır. İşçi sınıfının bu eylemini vargücüyle destekleyen TKP, bu grevle elde edilen daha da genişletmek için, fabrikalarda, işyerlerinde, bürolarda kurulan grev komitelerinin daha aktif çalışmaya geçirmek, bunların işçi hareketini, sendikaları birbirine kenetleyen sürekli örgütler biçimine sokmak için savaşıyor.

Sıkıyönetim yeniden uzatıldı

Karma hükümetin faşizme tırmanma politikasına paravana olan mecliste sıkıyönetim gerici partilerin oylarıyla, dört ilde bir ay daha uzatıldı. Bununla işbirlikçi burjuvazi sıkıyönetimsiz, terörsüz, süngüsüz ayakta duramadığını bir kez daha ispatladı.

Sıkıyönetimin uzatılması görüşmeleri bu defa da çatışmalı geçti. CHP' liler ve bazı bağımsız senatörlersıkıyönetime gerek olmadığını belirttiler. Demirel hükümetinin, sıkıyönetim terörünü, faşist komandoları halkın üzerine sürmeyi ana politika yaptığını söylediler ve sıkıyönetimin uzatılmasına karşı çıktılar.

Sıkıyönetim faşist terörün bir koludur. Bunun içinde 1970 yılının 16 Haziran'ından beri memleketimizde büyük sermayenin, iç gericiliğin dikta rejimi olan sıkıyönetim sürekli olarak uzatılmaktadır. Karma hükümet, sıkıyönetimleri sınıf savaşına, gelişen anti-faşist, anti-emperyalist harekete karşı vurucu bir araç olarak kullanıyor. Sıkıyönetim işsizliğin hayat pahalılığının, talanın bir kat daha artması, terörün daha da yoğunlaşması demektir. Bunun için, sıkıyönetimin kaldırılması için yürütülecek savaş, ulusal kurtuluş savaşımızın bir parçasıdır, anti-emperyalist savaştan ayrılamaz.

Köylü hareketi

Söke'nin Sazlıköy bucağında 3 bin tarım işçisi ağaya, jandarma ve polis zulmüne karşı örgütlü direnişe geçti. Devrimci Toprak-İş sendikasında kısa bir süre içinde örgütlenen Sazlıköy tarım işçileri bölgenin en büyük toprak ağası Hilmi Fırat'a karşı ilk kez böylesi bir örgütlü ve bilinçli direniş uyguladılar. Adalet Partili Hilmi Fırat, 30 bin dönümlük çiftliğinde çalıştırdığı tarım işçilerini yıllardır istediği gibi sömürdü ve haklarını arayan tarım işçilerinin üzerine gerici hükümetin jandarmasını sürdü. Toprak ağası bu yıl da çapa işlerinde çalışan 3 bin tarım

işçisine 40 lira gündelik vermeye kalkınca, karşısında örgütlü, bilinçli tarım işçisini buldu.

Söke halkı, tüm ilerici ve devrimci kuruluşlar ve örgütler Sazlıköy tarım işçilerinin yardımına koştular. İşçisi, köylüsü, öğretmeni, aydını polis amirliği önünde oturma direnişini sürdüren işçilere yiyecek, içecek sağladılar. Birçok ilerici kuruluş ve kişiler direnen işçilere bankada yardım fonu açtılar. Söke'de böylesi bir dayanışma Sazlıköy tarım işçilerinin savaş gücünü arttırdı. Sazlıköy'deki 3 bin tarım işçisinin direnişi işçi sınıfı ile köy emekçileri arasındaki bağlaşıklığın gittikçe güçlendiğini, tarım işçilerinin örgütlü, bilinçli bir biçimde savıştığını, anti-emperyalist, anti-faşist savaşta gereken yeri almaya kararlı olduğunu doğrulayan bir eylemdir. Tarım işçilerinin bu direnişi ile ilgili olarak bir açıklama yapan Toprak-İş sendikası başkanı Sami İlder, : "Direnişimizi tüm Söke halkı, sendikalar, ilerici kuruluşlar destekliyor. Sökeli tarım işçileri haklarını söke söke alacaklardır." dedi.

Halkımız NATO'dan çıkılmasını, ikili anlaşmaların yırtılmasını
istiyor

Azıllı gerici-faşist karması hükümet, topraklarımızdaki NATO ve Amerikan saldırı üsleri konusunda Amerikayla bir danışıklı döğüşe girdi. Halkımızın anti-emperyalist, anti-faşist savaşını boğmak, Amerikan emperyalizmine ve NATO'ya karşı gittikçe artan nefreti önlemek, halkın dikkatini işsizlik, pahalılık gibi sorunlardan başka yönlere çekmek için işbirlikçi burjuvazinin temsilcileri yeni bir oyuna başvurdular. Topraklarımızdaki 100 den fazla Amerikan ve NATO saldırı üssünü "Ortak Savunma Tesisleri", ikili kölelik anlaşmalarını "Ortak Savunma İşbirliği Anlaşmaları" olarak niteleyen dışişleri bakanı Çağlayangil bu konuda yaptığı açıklamada şunları söyledi: "Mevcut ortak savunma tesis ve faa-

liyetlerinin tabî olacağı yeni ilke ve şartları hükümetimiz Amerikayla müzakereye karar verdi.30 günlük bir bekleme süresinden sonra bu tesisler için geçici bir statü uygulanacak.."

Karma hükümetin dışişleri bakana Çağlayangil'in bu sözlerinin tek anlamı,Amerikayla daha sıkı bağlanmak,emperyalizmin harpçi planlarını uygulamak için gerekini yapmaktır.Halkımızın NATO'ya karşı direnişini önlemektir.Çünkü,halkımızın başta işçi sınıfı olmak üzere tüm ilerici ve yurtsever güçlerin Amerikan köleliğine,ulusal varlığımızı ayaklar altına alan ikili anlaşmalara,yurdumuzu saldırgan NATO'ların bir atlama tahtası haline getiren Amerikan ve NATO üslerine karşı yürüttüğü savaş daha geniş ölçüler alıyor,daha geniş yığınları kucaklıyor.İşçi grevlerinde,yurtsever gençliğin,aydınların,öğretmenlerin,er ve subayların,yurtdışındaki işçilerimizin çeşitli çıkış ve eylemlerinde "Kahrolsun Amerikan emperyalizmi","NATO'ya hayır","Topraklarımızdan saldırı üsleri sökülüp atılmalıdır","İkili kölelik anlaşmaları yırtılmalıdır",sloganları sürekli haykırılıyor.Bu slöganlar yığınların başlıca savaş belgileri oluyor.Halkımızın bu savaşını vargücüyle destekleyen TKP,işçi sendikaları,mesleki kuruluşlar,ilerici gençlik kuruluşları NATO'dan çıkılmasını,ikili anlaşmaların derhal yırtılmasını,üslerin sökülüp atılmasını istiyor ve bu uğurda savaşıyor.

TÜSTAV